

TÜRKLERDEN GİZLENEN “GERÇEK OSMANLI” TARİHİ

Güzide Filiz TUZCU

Tarihçi, 01.06.2019

Tarih ana bilim dalında lisansüstü (Yüksek Lisans ve Doktora) eğitimim sürecinde ve sonrasında yaptığım bağımsız akademik araştırma ve çalışmalarımda Türklerle ilgili bilinmeyen ve bilinmesi de istenmeyen pek çok önemli husus dikkatimi çekmiştir: Bunlardan ilk ikisini özellikle vurgulamak istiyorum: İlki, 1938 sonrası Türkiye’inde TARİH alanındaki bilimsel araştırmalar, arkeolojik kazılar ve çalışmalar -Atatürk Döneminde olduğu gibi- maddi ve manevi boyutta devletçe korunarak desteklenmemiştir! Ayrıca Tarih İlminin “bağımsız, özgür ve tarafsız faaliyet göstermesine” de izin verilmemiştir! Çünkü 11 Kasım 1938’den bu yana T.C. Devletinde iktidara gelen siyasiler, Türk Milletine, milletin temsil edildiği TBMM’de “Atatürk İlkelerine, Devrimlerine ve Milli Politikalarına bağlı kalacaklarına ilişkin” söz verip, yemin ettikleri halde, bu yeminlerine sadık kalmamışlardır! Böylece Türk Milletinin tam bağımsızlığını - özgür yaşamını, güvenliğini, bilimin temel alındığı çağdaş eğitimini, gelişimini, kalkınmasını ve en ileri uygarlık düzeyine ulaşabilmesini olanaklı kılacak olan, Büyük Atatürk tarafından salt bu amaçla oluşturulan “MİLLİ POLİTİKALAR ve MİLLİ EĞİTİM”, iktidara gelen siyasilerce terk edilmiştir!

Türk Milletine hizmetle yükümlü iktidar üyeleri, millete verdikleri sözü ve milletin taleplerini dikkate nazara almaksızın, sadece kendi şahsi tercihleri nedeniyle - daha kısa bir süre önce (1. Dünya Savaşı ve sonrası süreçte) uluslararası hak ve hukuku ve yapılan ateşkes antlaşmasını bir tarafa atarak, Türk Yurdunu bir baştan bir başa işgal eden, Türklere, kendi vatanlarında yaşam hakkı tanımayarak, her türlü saldırı ve zulmü Türklere reva gören, Türklerin vatanlarını yakıp, yıkan, talan eden ve binlerce yıllık Türk Yurdunu parçalayıp gayrimüslim azınlıklara peşkeş çekmeye ve Türkleri de Anadolu’dan tümüyle atmaya azmetmiş olan- emperyalist Batıya yeniden yaklaşmışlar, ezeli Türk karşıtı bu yabancılara bağımsızlığımızı tehlikeye atan ödünler vermişler ve Türkiye’nin iç hukukunu, ne yazık ki Batıya bağlamışlardır!¹ Böylece tam bağımsızlığımıza ağır darbeler indiren üçlü ve ikili antlaşmalarla Türk Milletinin ve Türkiye’nin kalkınması için gerekli Ulusal Politikalar rafa kaldırılarak, Türk Milletinin aydınlık geleceği mahvedilmiştir! Söz konusu bu ulusal olmayan siyasetten “Milli Eğitimimiz” de elbette ki payına düşeni almıştır ve ulusal olmaktan çıkartılarak, ABD’nin ellerine teslim edilmiştir! ABD’nin direktifiyle, 4’ Türk, 4’ü ABD’li ve son sözü söyleyecek olan başkanı da ABD Büyükelçisi olmak üzere bir Eğitim Komisyonu kurulmuştur, böylece sözde “danışman” adı altında (Amerikalılara ne danışılacaksa!), Milli Eğitim Bakanlığına ABD’liler doldurulmuştur!² Eğitim Komisyon’un devreye girmesiyle birlikte, **Büyük Atatürk’ün** büyük önem

¹ 1938 sonrası Türkiye’nin tek taraflı batıya bağlanışını ayrıntılı olarak öğrenmek isteyenler şu değerli kaynaklardan faydalanabilirler; Türkkiye Ataöv, **Amerika, NATO ve Türkiye**, İleri Yayınları, 2006; Haydar Tunçkanat, **İkili Anlaşmaların İçyüzü**, Kaynak Yayınları, 2006; Ahmad Feroz, **Türkiye’de Çok Partili Politikanın Açıklamalı Kronolojisi 1945 – 1971**, Bilgi Yayınevi, 1976; Niyazi Berkes, **Baticılık – Ulusçuluk ve Toplumsal Devrimler**, İstanbul, 2002;

Uygur Kocabaşoğlu, **Anadolu’daki Amerika**, İmge Kitabevi, 2000; Ed. Baskın Oran, **Türk Dış Politikası 1919 – 1980**, İletişim Yay., 2003.

² Feroz – Bedia Ahmad, **Türkiye’de Çok Partili Politikanın Açıklamalı Kronolojisi 1945 – 1971**, Bilgi Yayınevi, Ankara, 1976, s. 104 – 105.

verdiği, “özgür tarih araştırmaları, bağımsız arkeolojik kazılar vs...” da rafa kaldırılmıştır; ayrıca **Atatürk**’ün öngördüğü ve yazdırdığı Tarih Ders Kitapları da terk edilmiştir!³ Böylece TARİHİN “bir milletin belleği olma işlevselliğine” de son verilmiştir! İşte Türk Milletinin bilmesi gereken ilk yaşamsal tarihi gerçek budur. Bu noktada **Hz. Ali**’nin yaşam rehberi niteliğinde, değerli bir uyarısını hatırlatmak isterim; “Bir insan önce gerçeği araştırıp, bulmalı ve öğrenmelidir (gerçekte bilimin hedefi de budur; olayların veya kişilerin gerçeğini araştırıp, bulmak ve ortaya koymaktır); gerçeği öğrenmelidir ki, yalanları ve yanlışları fark edebilsin - görebilsin; eğer bir insan önce yalanları ve yanlışları öğrenirse, gerçeğe ulaşması – gerçeği görebilmesi hiç olanaklı olmayabilir.” Bu sözlerin günümüz Türkiye’si için anlamı ve önemi çok büyüktür, çünkü toplumumuzda yalan söyleyenlere hemen inanılmakta, ancak bilimi temel alıp, gerçeği araştıran-bulan, yüreklilikle söyleyenlere kuşku ile bakılmaktadır! Üzgünüm ama böyle bir milletin ilerlemesine, kalkınmasına, ileri uygarlık düzeyine ulaşmasına olanak yoktur.

İkincisi husus ise yukarıda değinmiş olduğumuz ilk hususun etkisiyle ortaya çıkan “tarihe karşı sistematik bir ilgisizlik ve duyarsızlık yaratılmış olmasıdır”, şöyle ki; orta okul, lise, üniversitelerin lisans ve lisansüstü eğitimlerinde, Büyük Atatürk’ün önemle üzerinde durduğu gibi TARİHE önem verilmemiş ve TARİHİN bir milletin belleği olduğuna dikkat çekilmemiştir! Hatta tarih, “tümüyle geçmişte kalmış, olmuş - bitmiş ölü olaylar zinciri gibi gösterilerek”, önemsizleştirilmiş ve Türklere BELLEK kazandıracak olan Tarihsel Gerçekler, kasıtlı olarak gizlenmiştir!

Bu arada şu hususun altını da önemle çizmek istiyorum; Osmanlı devrinde Türklere sürekli olarak “Batı hayranlığı – hatta, batı hummâsı virüsü enjekte edildiği gibi”⁴, 1938 sonrasında da bire bir aynı siyaset uygulanarak Türklerin, Batı’ya hayranlık duyması, Batı karşısında kendilerini yetersiz ve değersiz algılamaları sağlanmış ve “medeni Batılılar ne derlerse ancak onlar doğrudur, biz onlar kadar iyi olamayız – onlar gibi bilemeyiz; batılılardan farklı, onların onaylamayacağı şeyleri söylememeliyiz, sonra onların gözünde gülünç duruma düşeriz, batılıların bizleri kabulü ve onayı çok önemlidir, bizler haddimizi bilmeliyiz...” iletisi sürekli Türklere empoze edilerek, zihinlerine yerleştirilmiştir!⁵ Başka bir deyişle 1938 sonrası Türkiye’inde, gerçek bilime geçit verilmemesi,

³ 1938 sonrası değiştirilen Milli Politikalar konusunu ayrıntılı olarak öğrenmek isteyenler, Şerafettin Turan’ın iki ciltlik kitaplarını okuyabilirler; **Türk Devrim Tarihi – 4. Kitap Bölüm 1 (10 Kasım 1938 – 14 Mayıs 1950) ve Bölüm 2 (14 Mayıs 1950 27 Mayıs 1960)**, Bilgi Yayınevi, Ankara, 1999.

(1938 – 2019 arası pek çok siyasetçi ve pek çok hükümet gelip – gitmiştir, ancak hiç biri Atatürk döneminde olduğu gibi 1923 - 1938, Onun öngördüğü kırmızı çizgilerde ve millilikte maalesef ki olmamışlardır!)

⁴ Osmanlı devrinde aşılınmaya başlanan **batı hayranlığını** en iyi şekilde değerli **Türk Büyüğümüz Mehmet Akif (Ersoy)** açıklamıştır; “Doğduğumuz günden başlayarak babalarımız, analarımız, hocalarımız, siyasilerimiz, ediplerimiz, şairlerimiz, aydınlarımız bize gelecek için ümit verecek hiçbir şey söylemediler. Ben çocukluğumdan itibaren “Avrupalılar ilerlemiş; biz yaşayamayız, sizler çok fena günler göreceksiniz!...” nakaratından başka bir şey işitmedim. Bize “çocuklar - evlâtlar, Avrupalılarla bizim aramızda çok mesafe var, bu mesafeyi telâfi edecek surette sizler de geceli gündüz çalışınız, sakın azminizi yitirmeyin, çalışınız ki bu memleket kurtulsun” demeleri gerekirken, bunu demediler! Bizi mücadeleye sevk edecek yerde, rast geldiklerimiz ruhlarımıza, kalplerimize keder ve umutsuzluk aşıladılar! Kötü kaderimiz diyerek sınırlarımızı uyuşturdular, onun için ileriye göremedik...” Mehmet Akif (Ersoy), **Devrin Yazarlarının Kalemile Milli Mücadele ve Gazi Mustafa Kemal**, Cilt 1, Kültür Bakanlığı Yay., 1981, syf. 229 - 230.

⁵ Akdeniz Üniversitesinde Tarih Yüksek Lisansı yaparken, bir sözde hoca bize şunu söylemişti; “Biz daha önce tarihsel destanlarını - mitolojileri - şiirleri - efsaneleri, folklorik ezgileri vs... “tarihi kaynak” olarak kabul etmiyorduk, ancak Batı bunları da tarihi kaynak olarak kabul edince, biz de kabul ettik.” (Bu son derece utanç verici durumu, bir de hiç utanmadan - gerilerek söylemişti! Ben de hocam (zorunlu olarak), “bu saydıklarınızın tarihsel kaynak olduğunu yabancılardan öğrenmemize gerek yoktu, aklen düşünülduğünde bunların tarihsel kaynak oldukları açıktır.” dedim. Düşünmek ve konuşmak yasakmış! O da beni o dersten geçirmede ve 1 yılını yaktı.)

ancak "Batiya endeksli, batının bizim için öngördüğü ve onayladığı sözde bilime" geçit verilmesi öngörülmüştür!

Oysa ki Osmanlılardan başlayarak süregelen, bilime ve insan onuruna hiç de yakışmayan söz konusu bu "teslimiyetçi, ezberci ve taklitçi tavra" **Büyük Atatürk** şiddetle karşı çıkmıştır: Ayrıca O, "baskıyı - taklidi – tercüme – ezberi - kolaycılığı" esas alan hastalıklı Osmanlı anlayışını söküp atmak ve bunun yerine Türklere "kendine güvenerek, gerçek bilimin ışığında cesaretle yürümeyi - kendi araştırmalarını ve keşiflerini kendilerinin yapmalarını ve çok çalışarak her türlü zorluğun üstesinden gelme azmini" aşlamak için çok büyük çaba harcamış ve bu doğrultuda millî politikalar oluşturmuştur. Ancak insanın, "elini kolunu bağlayan, insanı ezerek⁶, onu değersiz kılan ve yüzyıllar içinde köleleştiren bu son derece olumsuz ve yıkıcı algıyı (aşâğılık kompleksini)", Büyük Atatürk'ün 15 yıl gibi çok kısa bir zaman diliminde, zihinlerden tümüyle söküp atması, doğaldır ki olanaklı olamamıştır.

Oysa ki genel olarak Türklerin, özellikle Türk gençlerinin gözlerinde büyüttükleri, hayranlık duydukları, dillerini, adetlerini, kıyafetlerini ve müziklerini taklit ettikleri, hatta ülkelerine gitmek için can attıkları o medeni! batılılar, yalnızca ve yalnızca kendilerine medenidirler, kendi eğitim sistemlerinde, kendi kalkınmaları için bilimi önemserler; ancak kendi siyaset ve çıkarlarının aleyhine olduğu zaman, "ne uygarlığı, ne bilimi, ne insan haklarını, ne de uluslararası hukuku" tanır! Bu bağlamda Batılıları yakından tanımayan, onların karanlık geçmişlerini, yani "pek çok insan hakları ihlallerini, ırkçılıklarını, 100, hatta 500 yıllık uzun dönemli sömürü planlarını / projelerini, sömürge imparatorluklarını ve çeşitli ırklara uyguladıkları soykırımların, tanıklı - belgeli sabıka kayıtlarını" bilmeyen, ya da bilip de bunları gizleyen sözde tarihçilerin sözlerine kesinlikle değer verilmemelidir.

Asya ve Avrupa'yı birbirine bağlayan, bu anlamda merkezi ve dikkat çeken bir coğrafyada yer alan Kadim Türk Ana Vatanımız, yüzyıllarca sömürgeci – emperyalist batılıların ve onların maşa olarak kullandıkları gayrimüslim azınlıkların ilgi odağı olmuştur... Bu nedenle Türklerin, bu bölgede bağımsız, güvenli, huzurlu ve sürekli bir yaşam sürdürebilmeleri için tarih bilincine sahip olmaları mutlak bir gereksinimdir. Bir başka deyişle "Türklerin Milli Bellek Kazanmaları", bir insan bedenindeki beynin / belleğin - kalbin ve kanın değeri örneği, "yaşamsal" bir gerekliliktir. Bu gerekliliği dikkate almayan gayri-millî bir eğitim sistemi, Türkler için ölümcül tehlike taşımaktadır ve Türkler açısından kesinlikle kabul edilmemelidir! Bu bağlamda sorumluluk sahibi olan her Türk bilim insanı, Tarih ile ilgili bilim dışı – varolan durumu mutlaka sorgulamalı ve Türklerin aleyhine dayatılan "söz konusu bu yanlış – yararsız - sözde tarihi" reddetmelidir. Çünkü bir insanda akıl ve bellek, o insanın yaşamında ne denli yaşamsal bir önem taşıyorsa, TARİH de bir

⁶ İstanbul Üniversite'sinde doktora yaparken, bölüm başkanı profesör, derste soru soran ve kendi kabullerinin dışında farklı düşüncesi olan ve bu düşüncesini cesaretle ifade eden (örneğin Avrupa Birliğine girmeye karşı çıkan ve nedenlerini belirten) bizleri, küçük çocukları azarlar gibi azarlamıştır (hiç unutamıyorum); böyle bir işlem küçük çocuklara bile asla yapılmamalıdır, hatta hayvanlar bile azarlanmamalıdır! (Hayvanların da kalpleri ve duyguları vardır.) Ayrıca öğrenciler üzerinde baskı kuranlar mı ararsınız, ilkökul örneği yoklama yapan hocalar mı ararsınız, **Atatürk** karşıtı olanlar mı, maalesef ki her türüsüne rastladım, ancak Atatürk çizgisinde – salt bilimi rehber edinmiş bir hocaya maalesef ki rastlamadım! Her meslekten önce, hatta bilhassa öğretmenlikten - profesörlükten önce, bir hoca önce İNSAN ve önce MEDENİ olmalıdır, olmalıdır ki; her bir öğrencisinin kişiliğine ve düşüncesine saygı duysun ve gelişimine katkıda bulunsun. Batılılar böyle yaparak, yani bireysel olarak insana, onun aklına, düşüncesine ve hayallerine değer vererek, insanları bu yönde teşvik ederek bilim ve medeniyet yolunda hızla ilerlemişlerdir... Doğulu toplumlar ise, Türkiye'de 1938 sonrası maalesef ki doğru tarafına itilmiştir, böyle yapmadıkları için geri kalmışlar ve Büyük Atatürk'ün eşsiz anlatımıyla "medenî milletlere av olmuşlardır".

MİLLETİN BELLEĞİ olması nedeniyle, bir millet için aynı derecede yaşamsal bir önem taşımaktadır. Özellikle yakın tarihimiz olan 622 yıllık Osmanlı Tarihi...

Ancak hemen belirtmek isterim ki bir millete “BELLEK” kazandıracak olan TARİH BİLİMİ, her türlü siyasal ve akademik baskıdan uzak, tümüyle özgür ve bağımsız olmak zorundadır; ancak ve ancak bu biçimde, Türkleri yakından ilgilendiren SALT TARİHSEL GERÇEKLERİN gün ışığına çıkarılması olanaklı olabilir. O halde TARİH BİLİMİNİN temel işlevselliğine, yani “*geçmişten günümüze köprü kurmasına, günümüz kişilerini ve olaylarını aydınlatarak, perde arkasına gizlenen gerçekleri göstermesine, neden - niçin – nasıl gibi tarihsel soruları yanıtlamasına*” izin verilmesi, Tarih Biliminin olmazsa olmaz temel kuralıdır.

Sayet TARİH BİLİMİNİN bu işlevselliğine izin verilmiyorsa, o tarih, TARİH olmaktan çıkar; ancak belli güç odaklarının siyasal hedefleri doğrultusunda halkı etkilemek (*manuplation*) ve beyin yıkamak (*brain washing*) üzere biçimlendirdikleri bir propaganda aracına dönüşür! Tıpkı ABD’nin direktifiyle kurulan Eğitim Komisyonu sonrasında, Türkiye’de okullarda okutulan TARİH derslerinin, Türklerin aleyhine ve Osmanlıların lehine bir propaganda aracına dönüştürülmüş olması gibi... Şöyle ki binlerce yıllık Kadim Antik Türk Tarihi ve Büyük Atatürk’ün ortaya koyduğu “Türk Tarih Tezi” yok varsayılarak, “*Türkler Anadolu’ya ilk kez 1071’de geldiler*” diye bir Batı yalanı Türk çocuklarına ve gençlerine dayatılarak, ezberletilmiştir! Böylece 16 bin yılın üstünde⁷ göz kamaştırıcı tarihimiz salt Selçuklu ve Osmanlı Tarihine indirgenmiş, ancak bu alanda bile, genel olarak yansız - gerçek bilgiler verilmemiştir! Hatta bu sözde tarihte Türkler, önemsizleştirilerek, **Osmanlılar yüceltilmiş**, övülmüş ve kutsanmıştır! Öyle ki bu sözde tarih, Osmanlı padişahlarının “*ne denli İslâmi, ne ölçüde adil, ne denli hoşgörülü, ne ölçüde güçlü, ne denli gazâ ruhu taşıyan (Allah yolunda savaşan) - kahraman insanlar oldukları*” hakkında methiyelere dönüşmüş ve onların **keyfi fetih savaşları** da (yani işgalleri de) bolca övülmüştür!

⁷ Antik Tarih Araştırmalarında, Oğuz Türklerinden geçmişe, tarihin derinliklerine doğru gidildiğinde (Paleolitik çağlara – en erken taş devrine dek) Türklerin, Orta Asya, Anadolu ve Batı Avrupa’da binlerce yıllık izlerinin sürülebildiğine dikkat çekilmiştir... Özet olarak Latince ve Grekçe dahil, tüm Avrupa alfabeleri ve dillerine kaynaklık eden antik çağların Gök-Türk Runik Alfabeti ve çağdaşları başka kavimlerden tümüyle farklı – kendine özgü zengin Türk Kültürünün süreklilik göstererek, Oğuz Türklerine kadar geldiği ifade edilmiştir. Önyargısız – dürüst bilim insanları Türklerin dünyada var olmuş en eski ırk/soy /kavim/millet olduklarını keşfetmişler ve bunu da tarih eserlerinde kanıtlarıyla ve cesaretle dile getirmişlerdir. Onlara gerçekten minnettarız. 18. Yüzyıldan günümüze kadar gün ışığına çıkarılmaya başlanan ve çıkarılmaya da devam eden pek çok arkeolojik bilgiler, bulgular ve kanıtlar tümüyle Türklerin lehinedir ve hepsi de BÜYÜK ATATÜRK’ÜN TÜRK TARİH TEZİNİ desteklemektedir... Ancak söz konusu bu bilgiler güçlü batılı devletlerce baskılanmakta ve Türk Hükümetleri buna hiçbir şekilde itirazda bulunmamaktadır! Hatta Milli! Eğitimin öngördüğü tarih dersleri, batıların önyargılı, “*sahte ve saptırılmış tarih senaryosunu ve değiştirilmiş antik adları*” tekrar etmekten başka ne yazık ki hiçbir şey yapmamaktadır! Ülkemizdeki müzelerde Türk kökenli, ancak adları değiştirilmiş antik çağlara ait yüzlerce eser yer almaktadır! Örneğin Türk Tanrılarına ve Tanrıçalarına, Greklerin değiştirdikleri adlar verilmiştir! Ülkemizdeki pek çok önemli Arkeolojik Kazıları bile ne yazık ki yabancılar yürütmektedir. Antik Türk Tarihini gün ışığına çıkarıp, açıklamak yabancıların görevi değil, Türk Tarihçilerin görevidir. 10 yılın üstünde biri süredir yapmış olduğum antik tarih ile ilgili araştırmalar neticesinde Türklerin muazzam antik tarihlerini gözler önüne seren pek çok yabancı tarih kaynağını okuma fırsatım oldu; bunca kapsamlı bilginin, açık bulgunun ve kanıtın göz ardı edilmesi ve salt Batılılar, kendi çıkarları için öyle istiyor diye “**16 bin yılın üstünde bir derinliğe ve zenginliğe sahip Türk Tarih Mirasımızın**” gizlenmesi, hem son derece kahredici bir duygudur, hem de asla kabul edilemez büyük bir haksızlık ve zulümdür! (Konumuz dışında olduğu için yer veremediğim, antik çağlarla ilgili pek çok bilgim ve sayfalarca uzunlukta bir **Antik Tarih Kaynağı Listem** vardır, bu listemi Akdeniz Üniversitesinde “*antik çağlar diller uzmanı*” bir doçente vermek istedim ve öğrendiğim bilgileri heyecanla paylaştım, ancak adam hiç ilgilenmedi bile! Ayrıca Dil Tarih-Coğrafya Fakültesinin ilgili bölümlerindeki hocalara da e-postalar yazdım, hiçbirinden, kısacık da olsa, tek bir yanıt bile alamadım!)

Böylece Osmanlı padişahları Müslüman Türklere hem Osmanlı devrinde, hem de 1938'den günümüze “gerçekte olduklarından tümüyle farklı – olumlu ve kutsal bir kimlikle” tanıtılmışlardır! Burada ilk aşamada hem İslâm açısından hem de Türklük açısından doğru olmayan üç önemli nokta tespit edilmiştir; birincisi kendilerini “Allah’ın yeryüzünde gölgesi – İslâm Halifesi” olarak tanıtan Osmanlılar, Allah’ın Kuran’da belirtmiş olduğu kesin emri olmasına rağmen, Kuran’ın tebliğ etmiş olduğu İslâm’ı insanlık âlemine tanıtmak – açıklamak ve yaymak gibi bir çabaları hiç olmamıştır! (Oysaki Kuran’da Allah, “Kim İslâm’dan başka bir din ararsa, bilsin ki o din ondan kabul edilmeyecek ve o, ahirette kaybedenlerden olacaktır” demiştir: Âl-i İmran Sûresi – Âyet 85) Osmanlı padişahları, Allah emrinin tam tersini yaparak, Allah’ın hiç bir şekilde onaylamadığı, hatta “kesinlikle kabul etmeyeceğim” diye açıkça bildirmiş olduğu, ruhban sınıf eliyle saptırılmış bir dinin (peygamber İsa’nın tanrı yapıldığı ve Allah’a ortak koşulduğu Hıristiyanlığın) güçlenmesine ve geniş coğrafyaya yayılmasına, canla başla hizmet etmişlerdir!⁸

Oysa ki Kuran’da Allah, “*ruhban sınıf, para karşılığı benim âyetlerimi sattılar – gizlediler, Benim orijinal öğretime - dinimi saptırdılar,- Bana oğul isnat ederek, iftira attılar, yarattığım kulları Bana ortak koştular...*”⁹ diye Kuran’da açıkça bildirmiştir! O halde padişahların “qaza ruhu taşıdıkları ve Allah rızası için - İslam için savaştıkları” hususu kesinlikle doğru değildir! Ancak Türkleri kandırmak için, böyle bir gerekçe uydurulmuştur.

İkincisi Osmanlılar, Türklerin kurdukları, Türklerin alın terleri ve emekleriyle besledikleri, kanları ve canlarıyla koruyup, güçlendirdikleri ve üç kıtaya yayarak, genişlettikleri bir Türk İmparatorluğu’nun tahtında oturdukları halde, Türklüğe ve Türklere hizmet etmemişlerdir; söyle ki Osmanlılar, kendilerine emanet edilen yönetimi suiistimal ederek, Türklere açıkça ihanet etmişler, çeşitli entrikalarla Türkleri devlet yönetiminden uzaklaştırmışlar, devletin en üstünden – en alt yönetim kadrolarına kadar gayrimüslim ve gayri-Türkleri doldurmuşlardır!¹⁰ Böylece zamanla Türklerin aşağılanması, ezilmesi ve sömürülmesi elbette ki kaçınılmaz olmuştur...

Ayrıca Osmanlılar, bünyelerindeki söz konusu Hıristiyan yabancı unsurların ve akraba oldukları yabancı kralların kışkırtmalarıyla, bir zamanlar büyük yardımlarını ve desteklerini gördükleri, komşuları, soydaşları ve dindaşları olan Anadolu Müslüman Türk Devletlerine bile düşmanlık beslemişler, onların topraklarına göz dikerek, zaman zaman bu Türk Devletlerine karşı savaşlar açmışlar ve Türkleri - Türklere kırdırarak, pek çok Türk Devletini (bu arada Osmanlı Devleti ile eşit güçte olduğu vurgulanan ve iki yüz küsur yıl Osmanlı baskısına ve saldırılarına başarıyla direnen Karamanoğlu Türk Devleti de dahil olmak üzere) Türk Devletlerini bir bir ortadan kaldırmışlardır!

⁸ Charles, A. Frazee, **The Orthodox Church and Independent Greece - 1821 – 1852**, Cambridge University Press, Cambridge, 1969, s. 2 – 7.

⁹ **Tevbe Sûresi – Âyet 28**; “*Ey inananlar, Allah’a ortak koşanlar (yani Allah’ı Tek Tanrı olarak tanımayanlar- yanına yedek tanrılar koyanlar) pisliktir.*” (İslâm, peygamber Muhammed tarafından Kuran aracılığıyla tebliğ edildiği günden itibaren Hıristiyanlar ve Yahudiler, “Allah’ı Tek Tanrı olarak, Muhammet’i Allah’ın elçisi olarak ve Kuran’ı da Allah’ın indirdiği İlâhi Vahiy Kitabı” olarak kabul etmemektedirler; hatta daha da ileri giderek “İslâm’ı ve Kuran’ı Muhammet uydurdu” demektedirler! Hal böyleyken, sözde İslâm’ı temsil eden Halife Osmanlı padişahları, Hıristiyanları ve Yahudileri baş tacı ederek, onları sözde bir İslâm Devleti olan Osmanlı Devletinin en yüksek makamlarına nasıl getirirler! 2. Mehmet (Fatih) nasıl olur da Grek ve Ermeni patrikhanelerini koruması altına alıp, onları ihya eder, nasıl olur da onlara, o güne kadar hiç sahip olmadıkları yetkiler, ayrıcalıklar ve özgürlükler bahşeder??? (John Binns, An Introduction to Christian Orthodox Churches, Cambridge University Press, Cambridge, 2002, s. 173) Sözde tarihçiler bu akla aykırı duruma “*efendim padişahlar çok hoşgörülüydüler – çık adaletliyidiler vs...*” diye bir kılıf uydurmuşlardır! Ancak aynı padişahlar soydaşları ve dindaşları olan Türklere hiç de hoşgörülü davranmamışlar, hatta bırakın hoşgörüyü, Türkleri zamanla aşağılamışlar ve onlara zalimce davranmışlardır!

¹⁰ Georgios Nakracas, **Anadolu ve Rum Göçmenlerinin Kökeni**, Belge Yayınları, İstanbul, 2003, s. 223 – 224.

Üçüncüsü de Kuran'da Allah, Osmanlıların yaptıkları gibi "keyfi saldırı ve işgalleri kesinlikle yasakladığı" halde Osmanlılar, pek çok Allah emrini önemsemedikleri gibi, bu emrini de önemsemişlerdir!¹¹ Osmanlı Tarihini önyargısız ve tarafsız olarak, yerli ve yabancı tarihi kaynaklardan kapsamlı olarak araştıran ve inceleyenler göreceklerdir ki; Gerçek Osmanlı Tarihi, Türkiye'de sözde tarih diye sunulan "*Osmanlı propagandasından*" tümüyle farklıdır! Bunun en büyük göstergesi ve kanıtı da de henüz yakın bir zaman dilimi olan 1915 - 1922 döneminin bile göz göre göre çarpıtılmaya çalışılmasıdır! Şöyle ki her türlü uluslararası hukuku, antlaşmayı ve insan haklarını hiçe sayan işgalci - emperyalist Hristiyan İngilizlere sığınan, "*benim için Allah'tan sonra İngilizler gelir*" diyebilen Osmanlı padişahı Vahdettin, işgalci düşman güçlerinin her isteğini emir kabul ederek, harfiyen uygulamış ve Türk Milletine açıkça zulüm ve ihanet etmiştir. Şöyle ki; "*devletin gerçek sahibi ve yüzyıllardır en sadık, en çalışkan ve en fedakâr tebaası olan Türkleri koruması altına alıp, işgalci düşmanlara karşı savunması gerekirken*" Vahdettin, öyle yapmamıştır! Hatta Vahdettin, tam tersini yaparak Türklere karşı olmuş, Türklere savaş açarak, üstlerine ordu göndererek, Milli Güçlerin Lideri Mustafa Kemal Paşa'yı, değerli silâh arkadaşlarını ve Milli Güçleri "devlet düşmanı – eşkiya – asi" ilân ederek, katledilmeleri vaciptir diye fetva ve ferman çıkartmış, kardeşi kardeşe kırdırtarak, Anadolu'yu Türk kaniyla kızıla boyamıştır! Yani Vahdettin, işgalci ve saldırgan Türk düşmanlarına önemli katkılar sağlayarak, Türk düşmanlarının işlerini oldukça kolaylaştırmıştır!

Yüzlerce belgesiyle ve tanığıyla hafızlarımızda gayet taze duran söz konusu bu yakın tarihimizi dahi saptırmaya çalışan sözde tarihçilerin, Osmanlı padişahı Vahdettin'in tescilli ve belgeli zulüm ve ihanetlerini dahi örtbas etmeye çalıştıkları hepimizce malûmdur! Çok değerli tarihçimiz - rahmetli Turgut Özakman Hocamız, özellikle bu konuyla ilgili 789 sayfalık, kapsamlı bir kitap yazmış ve sözde tarihçilerin tüm yalan ve iftiralarını bir bir gözler önüne sererek, belgelerle çürütmüştür. (Turgut Özakman, Vahdettin, M. Kemal ve Milli Mücadele: Yalanlar – Yanlışlar – Yutturmacalar,

¹¹ **Bakara Sûresi – Âyet 84 – 85:** (özetle) "*Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarından çıkarmayacaksınız, diye sizden kesin söz almıştık; göz göre göre bunu kabul etmişsiniz. Ama siz yine birbirinizi öldürüyorsunuz, sizden bir grubu yurtlarından çıkarıyorsunuz, onlara karşı günah ve düşmanlık yapmakta birleşiyorsunuz; onları yurtlarından çıkarmak size yasaklanmışken, çıkarıyorsunuz...*"

Bakara Sûresi – Âyet 190: "*Sizinle savaşımlarla Allah yolunda savaşın; fakat haksız yere saldırmayın, çünkü Allah, saldırganları sevmez.*"

Âl-i İmran Sûresi – Âyet 28: "*Müminler inananları bırakıp, kafirleri dost edinmesin. (kafir: Tek Yaratıcı olarak Allah'ı, Onun İlahî Vahiy Kitabı Kutsal Kuran'ı ve Elçisi Hz. Muhammed'i kabul etmeyenler) Kim böyle yaparsa, Allah ile bir dostluğu kalmaz.*" (Osmanlı padişahları, Müslüman Türkleri bırakıp, hatta onlara düşmanlık güdüp, gayrimüslim devlet krallarıyla içli-dışlı dost ve akraba olmuşlardır!)

Âl-i İmran Sûresi – Âyet 73: "*Sizin dininize uyandan başkasına güvenmeyin.*"

Ahkâf Sûresi – Âyet 36: "*Allah'a ortak koşanlar* (Allah'ın tek bir Tanrı olduğunu – birliğini kabul etmeyenler)

sizinle nasıl savaşıyorlarsa, siz de onlarla topyekûn savaşın ve bilin ki Allah, günahlardan korunanlarla beraberdir." (Ancak "*Allah'ın yeryüzünde gölgesi olduklarını – tüm İslâm âleminin Halifesi olduklarını*" iddia eden Osmanlı padişahları, Allah'a ortak koşanlardan çok, Müslüman din kardeşleri Türklere ve Türk Devletlerine saldırıp, onları bir bir yok etmişlerdir! Gayrimüslim Avrupa devletlerini ise, bir miktar fidye karşılığında tümüyle özgür bırakıp, adli, ticari - gümrük ayrıcalıkları tanımış, yaşamlarında, eğitimlerinde ve dinlerinde tümüyle özgür bırakmış onların güçlenip, gelişmelerini, zenginleşmelerini ve zamanla Osmanlı İmparatorluğunu denetimleri altına alıp, sömürgeleri yapmalarını sağlamışlardır.)

Fetih Sûresi – Âyet 29: "*Muhammed, Allah'ın elçisidir. Muhammed'in yanında* (yolunda) *bulunanlar, kafirlere karşı katı, birbirlerine karşı merhametlidirler.*" (Osmanlılar ise bu emrin tam tersini yapmışlardır; şöyle ki onlar Müslüman Türklere karşı gayet sert, merhametsiz ve adaletsiz davranırken, diğer yanda gayrimüslimlere karşı gayet hoşgörülü, adil ve cömert davranmışlardır!!! Bugün Grekler, Sırlar, Ermeniler, Fransızlar, İtalyanlar vs... millet olabilmişler ise ve güçlü birer devlet kurabilmişlerse, bu Osmanlılar sayesinde...)

Bilgi Yayınevi, Ankara 2005) Hocamızın bu değerli kitabını ve de okumamışlar olanlar için **Çılgın Türkler** kitabını önemle öneririm.

Tüm bu tarihi bilgiler ve belgeler zihinlerimizde oldukça taze dururken, bunları bile yadsıyarak, hatta yok varsayarak, Tarih Bilmini ve Türklerin Aklını hiçe sayarak, “Efendim **Mustafa Kemal’i Anadolu’ya - kurtuluş savaşını başlatması için, padişahımız Vahdettin efendimiz yollamıştır; hatta yanına da sandıklar dolusu altınlar vermiştir ve başarılı olması için de dualar etmiştir...**” diye göz göre göre yalanlar uydurarak, Türklerle alay eden ve 21. Yüzyıl Türkiye’sinde bile bunu “*tarih*” diye Türklere yutturmaya çalışan sözde tarihçiler, yani *Osmanlı propagandacıları* söz konusudur! Hâl böyleyken bunlar, daha önceki yüzyılları kapsayan Osmanlı tarihini doğru anlatmayacakları çok açıktır. O halde Türk Milletine, TARİHİNİ doğru anlatmamız - öğretmemiz ve gizlenen tarihi gerçekleri de gözler önüne sermemiz gerekir; ancak bu şekilde “*Türk insanının aklı ve belleğiyle alay eden, Türkleri kendi ana vatanlarında susturmaya, önemsizleştirmeye ve ezmeye çalışan*” haddini bilmez, küstah Türk karşıtlarının, zehirli ve yıkıcı etkilerinin önüne geçmiş oluruz.

TÜRK KARŞITLARINCA UYDURULAN SÖZDE OSMANLI TARİHİ

İLMİN REHBERLİĞİNDE YAZILAN “GERÇEK OSMANLI TARİHİ” FARKI BİLMEK GEREK

Takdir edilir ki, aslında oldukça kapsamlı olan Gerçek Osmanlı Tarihinin (ki bu konuda ciltlerce kitaplar yazılabilir...) bir makaleye sığdırılması, elbette mümkün olmayacaktır. Ancak sözde tarih diye dayatılan Osmanlı propagandalarını, yani yalanları ve iftiraları bertaraf edebilmek adına, kısa ve akılda kalıcı bazı çarpıcı bilgiler vermek ve böylece Türklerin BELLEK kazanmasına katkıda bulunmak istiyorum. Bu katkıyı yapmanın bilimsel bir sorumluluk ve görev olduğu inancını taşımaktayım.

Bu noktada “Milli Tarihimiz tahrif edilmiştir (bozulmuştur – saptırılmıştır)...” uyarısını yaparak, aslında bizlere bir cümlede çok şey anlatan ve böylece gerçek tarihimize ışık tutan değerli Tarih Hocamız **Halil İnalçık** ile başlamak, onu rahmet ve minnetle anmak istiyorum. Hocamız; “*Orhan’ın oğlu 1. Murad’ın annesi Horafira Grek (Yunan/Rum) ve Hıristiyan’dı, bütün Osmanlı hanedanı Horofira’dan, yani bir Grek hatundan geliyor... 2. Mehmet’in (Fatih’in) annesi de (Sırp Kralının kızı Mara Despina), cariye ve Hıristiyan’dı...*” diyerek, tarihi gerçekleri bir bilim insanı sorumluluğu ve yürekliliğiyle ortaya koymuş ve “*Tarihçilerin Kutbu*” unvanını da fazlasıyla hak etmiştir. [Tarihçilerin Kutbu – Halil İnalçık Kitabı, Türkiye İş Bankası Kültür Yay., İstanbul, 2005, s. 352, 459.]

O halde Türk Milletinin bilmesi gereken ilk tarihsel gerçek şudur: evet Osmanlı Devleti’ni Türkler kurmuştur, Türkler beslemiş ve yaşatmıştır ve 600 küsur yüzyıl ayakta tutmuşlardır. Ancak Osmanlı ailesine, saraya ve orduya doldurulan yabancı kökenli gayrimüslimler, zamanla devlet yönetimini tümüyle ele geçirmişler ve Türkleri devlet yönetiminden uzaklaştırmışlardır!

Yansız yabancı Osmanlı Tarihçileri de örneğin Franz Babinger de İnalçık Hocamızın saptamalarını doğrulamıştır (zaten aklın yolu birdir, bilimin / gerçeğin yolu da birdir) Franz Babainger; “*2. Mehmet’in annesi yabancı bir gayrimüslimdir, annesinin babasının (yani Mehmet’in anne tarafından dedesinin) Türk olma olasılığı yoktur. Annesinin kimliği, tuhaf bir biçimde Osmanlılarca*

*gizlenmek istenilmiştir!*¹² diye ifade etmiştir. Evet sadece 2. Mehmet'in değil, 1. Murat'tan başlayarak çoğunluk padişahların annesi Türk değildir, hatta Müslüman da değildir.

Ancak Türklerin gözünü boyamak için onların hepsine birer takma ad verilmiştir ve onlar, Müslüman gibi gösterilmişlerdir! (Türkler, kendi dil, kültür ve soyunu titizlikle korumaya dikkat etmeseler de ve bu yüzden pek büyük zararlar görseler de; yabancılar, Türkler gibi değildir; şöyle ki onlar, çocuklarını kendi soyuna göre, dil, kültür ve inancına göre yetiştirmeye büyük özen gösterirler; yabancı kökenli şehzade anneleri de, aynı özeni göstermişlerdir.)

Çeşitli tarih kaynaklarından edindiğim bilgiler ışığında 2. Mehmet (Fatih) üzerinde özellikle durmanın gerekli ve önemli olduğu kanaatindeyim: Çünkü onun devrine gelindiğinde, tüm önemli devlet görevleri artık yabancı kökenli gayrimüslimcilerce paylaşılmış ve "*Türk karşıtlığı*" da tepe noktasına ulaşmıştır. Sözde tarihçilerin canhıraş gizledikleri 2. Mehmet'in (Fatih) gerçek annesi Mara Despina'dır, o, Sırp Despot Kralı Kuraç Brankoviç'in kızıdır, hatta yabancı tarihçiler, anasının Grek tarafının, Sırp tarafından daha ağır bastığını, hem kocası 2. Murat devrinde, hem de oğlu 2. Mehmet devrinde, Osmanlı İmparatorluğu'nda otoriter bir kraliçe olarak yetki ve güç sahibi olduğunu, hatta oğlu 2. Mehmet'in üzerinde son derece etkili, tek kadın olduğunda hemfikir olmuşlardır.¹³ Bu da 2. Mehmet devrinin, Türklerin aleyhine neden tam bir kırılma noktası olduğunu açıklar niteliktedir. Şöyle ki; 2. Mehmet'in Türklere neden karşı olduğunu¹⁴, onları neden devlet yönetiminden tümüyle uzaklaştırdığını, Greklere neden olağanüstü ilgi ve sevgi gösterdiğini, çevresinde olan Greklerin sözüyle neden Türk Çandarlı Halil Paşa'yı katlettirdiğini, Grek patrikhanesini neden ihya ettiğini, patriğe, o güne kadar onun hiç sahip olmadığı geniş yetkileri neden verdiğini, en üst devlet görevlerine neden Grekleri ve Sırpıları getirdiğini, ülkesinin en güzel – en verimli topraklarını neden Greklere bağışladığını ve neden "*benim anam Mara Despina, Hıristiyan kadınların en yücesidir...*" diye kendi el yazısıyla ferman yazdığını vs... açıklar niteliktedir...¹⁵

Oysaki Osmanlı propagandacıları sözde tarihçiler, Türklerin gözünü boyamak için 2. Mehmet'e "*Hûma Hatun!*" diye - yaşamı ve ailesi hakkında pek bir şey bilinmeyen - hayali ve bilinmeyen bir anne uydurmuşlardır! Bir başka deyişle Hûma hatun her kim ise, onu, 2. Mehmet'in "*Türk annesi*" de yutturmuşlardır! Yabancı tarihçiler, bu kadının mezarının Bursa'da olduğuna, mezar kitabesinde çok kısa bir yazı bulunduğuna, heybetli bir cihan padişahının annesinin çok daha görkemli – gösterişli bir mezarı olması ve bu mezarın da İstanbul'da olması gerektiğine ve üzerinde de uzunca bir kitabe olmasının beklendiğine, oysaki bu kadının mezarının fazlasıyla yalın ve sıradan olmasıyla pek çok soru işareti uyandırdığına dikkat çekmişlerdir! 2. Mehmet'in annesinin Türk ve Müslüman olmadığı kesin bir tarihsel bilgidir. Zaten yukarıda da değinmiş olduğumuz gibi, Osmanlı Tarihinde dünya çapında bir yetke (otorite) olan Halil İnalçık Hocamız da bu hususu açıkça belirtmiştir.

OSMANLI DEVLETİNİN KURULUŞU MESELESİ

Sözde tarihçiler, Osmanlı Devletinin kuruluş aşamasını da yanlış anlatmakta ve Türk unsurunu, güçlü Türk etkisini sıradan ve önemsizmiş gibi göstermeye çalışmaktadırlar! Oysaki Osmanlı Devleti kurulurken, Anadolu halihazırda bir baştan bir başa, batıdan doğuya, kuzeyden güneye, güçlü

¹² Franz Babinger, *Mehmed the Conqueror and His Time*, Princeton University Press, New Jersey, 1992, s. 419 – 425.

¹³ a.g.e. s. 419 – 425

¹⁴ Franz Babinger, *Mehmed the Conqueror and His Time*, a.g.e., s. 472.

¹⁵ Kemal H. Karpat, *Studies On Ottoman Social and Political History*, Koninklijke Brill, Leiden, 2002, s. 589 – 591.

Türk Devletlerince iskân edilmişti... (Sadece batı da bazı cılız gayrimüslim kaleler mevcuttu; onlar da kısa sürede Türklerce fethedilmiştir.) Osmanlılar devletlerini, o devrin son derece güçlü, Türk Unsurlarının yardım ve destekleriyle kurabilmişlerdir; Ahi Türk Teşkilâtı (Osman'ın eşi, Orhan'ın annesi ünlü Ahi Şeyhi – Şeyh Edebâli'nin kızı idi), Türk İslâm Büyüklüğü/Horasan Erenleri (Hacı Bektaş Veli), Anadolu Türk Tarikatları, bazı Anadolu Türk Devletleri – (örneğin Çandarlı Türk Devleti vs...) desteğiyle ve elbirliğiyle Osmanlı Devleti kurulmuş, güçlenmiş ve geniş coğrafyalara (üç kıtaya) yayılmıştır¹⁶; ancak devletin yönetimine Türkler ne yazık ki sahip çıkamadıkları için yönetim, 150 yıl sonra tümüyle gayrimüslim – yabancı ögelerin eline geçmiştir!

- Bakın yabancı tarihçiler, Türklerin aymazlık (gaflet) uykusuna dalmalarına, bağışlanmaz ihmalciliklerine, köklü geçmişlerini unutmalarına nasıl dikkat çekmişlerdir. Örneğin Türk ve İslâm Tarihçisi **Bernard Lewis**; *“İslâmlığı kabul eden uluslar arasında hiçbir ulus, kendi ayrı milli kimliğini, İslâm ümmeti içinde eritmekte Türklerden daha ileri gitmemiştir. Türkler, kendileri ve Türk olmayanlar arasına hiçbir ırk engeli koymadılar...”*, (yani Türkler, kendileri ve yabancılar arasında hiç ırk farkı gözetmediler diyerek, şöyle devam etmiştir) *“Türklerin kendi ayrı geçmişlerini, şaşılacak bir hızla ve tümlükle unuttuklarına ve Osmanlı İmparatorluğu'nda Türklerin ve Türkiye'nin, İslâm öncesi tarihine hiç ilgi gösterilmediğine, hatta Türk Ulusunun bizzat Türk olarak varlığını sürdürmesine izin verilmediğine...”* dikkat çekmiştir. B. Lewis, *“19. Yüzyıla gelindiğinde de, Türklerin Osmanlılarca aşağılandığını ve alenen hakarete uğradıklarını bildirmiştir...”* [Kaynak: Bernard Lewis, Modern Türkiye'nin Doğuşu, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 2000, s. 327 - 331.]
- B. Lewis'in saptamaları tümüyle doğrudur, ancak eksiktir; şöyle ki *“Türkler geçmişlerine ilgi göstermediler”* değil, ilgi göstermelerine Osmanlılar izin vermemişlerdir. Oysaki Anadolu Türkleri, Osmanlı Devleti'nin kuruluş aşamasında (1299) ya da sonraki dönemde, örneğin 1402 – 1413 arası iktidar boşluğunda (Fetret/duraklama döneminde) kimi destekleyecekleri hususunda dikkatli ve titiz davranmadıkları için, yani B. Lewis'in dikkat çektiği gibi *“yabancıları da kendilerinden kabul ettikleri için”*, vahim bir hata yaparak, kendi aralarında birleşerek, soydaşları Türkleri destekleyecekleri yerde, yine Osmanoğullarından Yıldırım

¹⁶ *“Hacı Bektaş Veli, Baba Sultan/Geyikli Baba gibi Türkmen Dervişleri – Babailer “ALP-EREN” adıyla Osmanlı devletinin kuruluşunda çok önemli rol oynamışlardır.”* Tarihçilerin Kutbu – Halil İnalçık Kitabı, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, 2005, s.375 – 376

“Osmanlı padişahlarının iktidarlarının temellerini Türk Ahi Tarikatıyla (Alperenlerle) attıklarının kanıtını bulduğuma inanıyorum. Ahi kelime anlamı Türkçe “AĞA/ALP” kelimelerini ifade etmektedir; yani cömert, gözü-pek, mert, cesur ve kahraman anlamını taşımaktadır. Aşıkpaşazade'nin bize bildirmiş olduğu “Çandarlı Kara Halil de, Ahi Şeyhi Edabali'nin müridi olup, bir Ahidir”, bilgisi bizim için çok değerlidir.” Friedrich Giese, *“Osmanlı İmparatorluğu'nun Kuruluş Meselesi”*, Derleyenler Oktay Özel – Mehmet Öz, **Söğüt'ten İstanbul'a**, İmge Kitabevi, Ankara, 2000, s.149 – 168.

(Yeri gelmişken Çandarlı Türk Ailesi, Osmanlı Devletinin kuruluşundan bu yana 150 yıl Osmanlılara sadakatle ve başarıyla hizmet etmişler, hatta İstanbul'un fethinde Sadrazam Halil Paşa baş rol oynamıştır (Neşri Tarihi/ Cilt 2, s. 136-7), ancak İstanbul'u da alan ve artık iyice güçlenen Osmanlılar, Türkleri yönetimden tümüyle atma yolları aramış ve 2. Mehmet'in (Fatih), Grek danışmanı – özel kalemi ve devşirme paşalarının iftira ve entrikasını bahane ederek **“fetihte Osmanlı orduları Baş Komutanı”** olarak kullandığı – ona İstanbul'u fethederek tarihsel bir zafer kazanan **Sadrazam Çandarlı Halil Paşa'yı** fetih zaferi gerçekleştikten salt 3 gün sonra görevinden alıp, zindana attırmış, sonrada katlettirmiştir. O tarihten b yana yani 1453 - 1918 arası Türkler, devlet yönetimine ne yazık ki bir daha gelememişlerdir. Ta ki **Mustafa Kemal Atatürk'e** dek.)

Beyazıt'ın oğlu Çelebi Mehmet'i desteklemişlerdir! Oysa Türkler, öz be öz Türk olan, Selçuklu devrinden beri Türk Dil ve Kültürünü, devlet düzeyinde - titizlikle korumaya ve yaşatmaya çalışan Karamanoğlu Türk Devletini elbirliğiyle desteklemiş olsalardı, yazgılarının çok daha iyi olacağı, güçlü ve özgür olacakları kuvvetle olasıydı...

Ancak Türk unsurlar, *“Türklükten ve Müslümanlıktan uzaklaşmış, Türk ve Müslüman gibi görünen, ancak bunda samimi olmayan, sadece takiiye yapan”* Osmanlılara inanarak, onları desteklemişler ve bu korkunç kararlarının bedelini de, yüzyıllarca aşağılanarak, sömürülerek, en ağır şekilde ödemişlerdir! (Şayet, soy kökleri Karamanoğullarına dayanan Mustafa Kemal Paşa gibi Büyük bir Türk Kahramanı çıkıp da Türkleri, içinde buldukları derin gaflet uykusundan uyandırmasaydı, onlara kim olduklarını hatırlatmasaydı, onlara umut ve manevi güç vermeseydi ve onlara liderlik etmeseydi, bugün belki de Türkler tarih sahnesinden silinmiş olacaktı... Ya da yabancı milletlerin boyunduruğu altında, onursuz ve vatansız yaşayacaklardı, tabi ki buna yaşamak denirse! Büyük Atatürk'ün dediği gibi *“Türk Milleti böyle boyunduruk altında, köle gibi, onursuz yaşayacağına, ölüp gitmesi ve yok olması çok daha iyi idi”*; yani Büyük Liderimizin görkemli anlatımıyla **“ya özgürlük – ya ölüm”**, Şerefli Türklerin her zaman yaşam parolası olmuştur ve hep de olacaktır...)

- Türkler, Osmanlı soyuna gözü kapalı güvenerek, yani onların “Türklüğe ve İslâm’a” bağlı olduklarına samimiyetle inanarak, Osmanlı soyunun başlarına hükümdar olarak geçmesine izin vermişler ve yüzyıllarca Osmanlıları desteklemişlerdir! Yukarıda da vurguladığımız gibi, Türklerin en büyük yanılgıları da işte bu inanış ve aldanış olmuştur. (Tarihini bilmeyenler, yani milli hafıza kazanmayan milletler, işte böyle ölümcül yanılgılara düşerler...)

Osmanlı padişahları ve devşirme yöneticileri Türklere bağlı kalmamış, hatta Türk düşmanlığı yaparak, *“Türklere binlerce yıllık milli kimliklerini ve köklü geçmişlerini kasıtlı olarak unutturmuş ve Türkleri ümmet anlayışı içine asimile ederek, İslâm kisvesiyle uyuşturup, baskı ve kontrolleri altına almışlardır...”*

- Evet Osman'ın oğlu Orhan'ın üç Grek eşinden Horafira (1. Murat'ın annesi, takma adı Nilüfer sultan), Asporçe ve Teodora'dan¹⁷), başlayarak, gayrimüslim ve gayri-Türkler, Türklerin sarayını, devlet yönetimini, ordu komutanlıklarını ve topraklarını doldurmaya ve Türklerin hayatına hükmetmeye başlamışlardır... İşte o tarihten itibaren “Türklük ve İslâm” özünden kopartılarak, yozlaştırılmaya, Türkler de dışlanmaya, aşağılanmaya, ezilmeye ve sömürülmeye başlanmış ve Türklerin aleyhine olan bu durum ne yazık ki yüzyıllarca sürmüştür... Ta ki 1919'a kadar; ta ki Türkler yüzyıllarca süren derin aymazlık (gaflet) uykusundan uyandırılıp, kendilerine gelene dek, kendi yazgılarını (kaderlerini), kendi iradeleriyle ellerine alana değin...
- Ünlü Osmanlı padişahları, haremleri ve çevreleri incelendiğinde, bunların hepsinin de yabancı kökenli oldukları oraya çıkmaktadır. Örneğin imparatorluğu 46 yıl gibi, rekor bir süre idare eden Kanuni, eşi olan Rus papazının kızı Roksalan'ın (Hürrem) istemlerini her zaman yerine getirmeye özen gösterdiği ifade edilmiştir. Bu bağlamda yabancı kadınlar, padişah kocaları veya şehzadeleri veya padişah oğulları sayesinde, saraydaki en üst düzey görevlere hep kendi soydaşları ve dindaşları devşirmeleri getirmişler ve devlet yönetimine

¹⁷ *“Orhan'ın üç Grek eşinden biri olan Teodora, adının değiştirilmesine dahi izin vermemiş, Hıristiyanların hamiliğini üstlenerek, Hıristiyanlık için aktif olarak çalışmış, hatta İslâm'a dönmüş Hıristiyanları ı bile tekrar Hıristiyanlığa döndürmek için çaba harcamıştır...”* Leslie P. Peirce, The Imperial Harem; Women and Sovereignty in The Ottoman Empire, Oxford University press, New York, 1993, s. 42.

resmen ortak olmuşlardır; böylece Türklerin alın teri – emeği, kanları ve canlarıyla saltanat sürmüşler ve kendi akrabalarını, milletlerini, hatta ülkelerini kalkındırmayı da ihmal etmemişlerdir...

- Bu kadınlardan, Rus Roksalan’a (Hürrem) benzeyen pek çok örnek vardır; örneğin 2. Mehmet’in (Fatih’in) Sırp/Grek melezi anası Mara Despina; Orhan’ın üçüncü Grek eşi Teodora gibi son derece tutkulu - fanatik bir Hıristiyan olan Mara Despina, Teodora gibi, adının değiştirilmesine dahi izin vermemiş, son derece sert mizaçlı, hatta acımasız olduğu önemli tarih kaynaklarınca belirtilen oğlu 2. Mehmet’e her konuda emirler vermekten hiç çekinmediği ve bu emirlerinin de mutlaka yerine getirilmesini sağladığı ifade edilmiştir! Hatta yabancı tarihçiler, 2. Mehmet’in annesine son derece bağlı olduğunu, onun sözünden dışarı asla çıkmadığını, bu bağlamda Osmanlıya gelen yabancı diplomatların önce annesiyle görüştiklerini ve 2. Mehmet’ten istediklerini elde edebilmek için, annesini aracı yaptıkları ifade edilmiştir.¹⁸
- Diğer bir çarpıcı örnek de Bosnalı bir Grek papazının kızı olan Anastasya’dır, takma adı - Kösem sultandır; bu gayrimüslim yabancı kadın da uzun yıllar imparatorluğun yönetiminde söz sahibi olmuş ve sarayda lüks içinde, göz kamaştırıcı bir saltanat sürmüştür! Roksalan (Hürrem) ve Mara Despina gibi son derece hırslı olan bu kadın da iktidar ve saltanat için her kötülüğü yapabilecek karakter olduğu, hatta kendi öz oğlu Deli İbrahim’i bile **saltanat için öldürttüğü** ifade edilmiştir! Anastasya (Kösem) 1. Ahmet’in eşi olarak (14 yıl hüküm sürmüştür); 4. Murat’ın annesi olarak (12 yaşında oğlunu tahtta oturtarak, 17 yıl hüküm sürmüştür) ve 1. Deli İbrahim’in annesi olarak (8 yıl hüküm sürmüştür) ve 6 yaşında tahta oturtulan torunu 4. Mehmet’in babaannesi olarak uzun yıllar hüküm sürmeyi umarken, kendi gibi son derece hırslı olan Rus gelini Nadya’nın (Hatice Turhan sultan) entrikaları sonucunda, tuzağa düşürülmüş ve öldürülmüştür. Kayınvalidesi gibi hırslı ve aç gözlü bir kadın olan gelini Rus Nadya da (takma adı Hatice Turhan Sultan), kaynanası Kösem’i öldürterek, hem iktidara tek başına sahip olmuş, hem de kaynanasının sandıklar dolusu altınlarına ve değerli gayrimenkullerine sahip olarak, **6 yaşında padişah tahtına oturttuğu oğlunun** yerine, soydaşları devşirmelerle el ele vererek, uzun yıllar (39 yıl) Osmanlı İmparatorluğunu keyfince yönetmiştir! Ve de daha bu kadınlar gibi niceleri...
- Burada yabancı saray kadınlarının ve onların ortakları olan devşirme yöneticilerinin adları değil, elbette ki zihniyetleri ve yaptıkları önemlidir, hepsi de Türkleri “*İslâm ve Türklük Maskesiyle, görkemli camilerle, imarethanelerle, medreselerle vs...*” kandırmış, Türkleri iliklerine dek sömürerek, lüks, israf ve saltanat içinde yüzyıllarca sefa sürmüşlerdir. Ayrıca hepsinin de kendi soydaşlarına - dindaşlarına ve ülkelerine çok büyük yararları olmuştur... Söz konusu bu çifte standarda – haksızlığa ve zulme itiraz eden, hak ve özgürlük arayan çözümsüz kalmış kimi Türk grupları olmuştur, ancak Osmanlılar onları, her zaman en kanlı ve en acımasız biçimde bastırmış ve katletmişlerdir.
- Son Osmanlı padişahı Vahdettin’i hemen hatırlayalım, 1. Dünya Paylaşım Savaşı sonrasında Vahdettin de aynı Osmanlı ecdadı gibi Türklere aynı zulmü ve katliamı reva görerek, onları zorla bastırmak istemiştir. Neden mi? Çünkü padişah, işgalci güçleri kızdırmamayı, onlarla işbirliği yaparak, başta kendi olmak üzere, Osmanlı hanedanının sağlığını, saray ve saltanatını korumayı düşünüyordu; Türklere ne olduğu ise umurunda bile değildi. Onun için Türklere “*uyusal ve sessiz olmalarını, kurbanlık koyunlar gibi işgalci düşmana*

¹⁸ Franz Babinger, Mehmed the Conqueror and His Time, a. g.e. 419 – 425.

teslim olmalarını” emrediyordu; Türkler ise ailelerini, şereflerini, namuslarını, canlarını ve vatanlarını savunmak istiyor ve bunun için direniyorlardı. Oysaki padişaha göre direnmek, “yani namusunu, şerefini, canını, dinini ve yurdunu” savunmak suçtu!

- Böylece Türkler hem işgalci dış düşmanlara karşı hem de başında Vahdettin bulunan iç düşmanlara, yani Osmanlılara karşı savaşmak zorunda kalmışlardır! Ancak bu kez **Mustafa Kemal Paşa** gibi tarihi bir Türk Kahramanı çıkmış, Türk Milletine öncülük ederek, milletiyle birlikte sadece dış düşmanları değil, Osmanlıları da alt ederek, Türkün Yurdundan hepsini kovmuştur. İşte o gün bugündür, Osmanlıların ve devşirmelerin geride kalmış, kriptö torunları ve soydaşları, Türklerin uyanmasını ve devletlerinin yönetimine sahip çıkmalarını bir türlü içlerine sindirememişlerdir!
- Mustafa Kemal Paşa **NUTUK**'ta bu hususa özellikle dikkat çekmiş ve şu önemli uyarıyı yapmıştır; “Osmanoğulları, Türk Ulusunun egemenliğine ve saltanatına ZORLA el koymuşlardı. Şimdi de Türk Ulusu bu saldırganlara yeter artık diyerek ve bunlara karşı ayaklanarak egemenliğini ve saltanatını kendi eline eylemli olarak almış bulunuyor.” (Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Nutuk – Söylev Cilt 2, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1999, s. 921)
- Genel olarak çok iyi bir tarihçi olduğundan, Gerçek Osmanlı Tarihini de iyi bilen, hatta Osmanlıları yakından ve çok iyi tanıyan **Büyük Atatürk**, Türk Milletinin kulağına küpe olması gereken şu yaşamsal uyarısını da yapmıştır; “Ulus için en büyük tehlike, padişahların ve halifelerin düşmanca satın alınmalarıdır. (artı devşirme yöneticilerin satın alınmasını ve ihanetlerini de unutmayalım) Bu çoğu zaman kolayca sağlanmıştır. Ulus, kendisini temsil edecek yöneticileri seçerken çok dikkatli ve kiskanç davranmalıdır. Saygıdeğer ulusuma sunu öğütlerim ki; bağırında yetiştirerek, başının üstüne dek çıkaracağı adamların kanındaki vicdanındaki öz mayayı çok iyi incelemeye dikkat etmekten, hiçbir zaman qeri kalmasin.” (Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Nutuk – Söylev Cilt 2, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1999, s. 673, 811)
- Osmanlıların baskısı, aşağılaması ve zulmü altında yüzyıllarca yaşamak zorunda kalan Türklerin 19. Yüzyıla gelindiğinde, kendi ana vatanlarında düştükleri vahim - alçaltıcı durumu değerli Türk Büyüğümüz - Sosyolog – Tarihçi **Ziya Gökalp** de şöyle özetlemiştir; “Bizim zamanımızda propagandalarla “Türklerin cibilliyetsiz ve barbar olduklarına”, Türklerin dahi inandırılması için gayret ediliyordu; bu yüzden Türk unvanını kabul eden bir kişi bile yok gibiydi! Aslen Türk olduklarını bildiğim pek çok genç, “Arnavutlukla veya Kürtlükle” övünüyordu! Türklüğü ile kıvanç duyan tek bir fert yoktu! Türk kelimesini, sanki ayıplı bir unvan gibi, kimse üzerine almıyordu. Türk Doğu Anadolu’da “Kızılbaş (Rafizi)”, İstanbul’da “kaba – saba, köylü ve taşralı” olarak anılıyordu...” (Hilmi Ziya Ülken, Ziya Gökalp – Seçme Eserleri 1, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2006, s. 22)
- Mustafa Kemal Paşa da bu konuyla ilgili şunları söylemiştir; “Bizim neslin gençlik yıllarında “Osmanlılık telkin ve etkileri” vardı. İmparatorluk halkını meydana getiren Türk’ten başka diğer uluslara, bu arada yanlış bir din anlayışıyla Araplara, sarayın ve ordunun ileri gelenleri arasında bulunan ırkdaşlarının etkisiyle Arnavutlara, onlardan söz ederken “kavm-i necib – soylu kavim” deyimini ile sıfatlandırılarak, bu duygunun belirtilmesine çalışılıyor, memleketin asıl sahibi ve devletin kurucusu olan biz Türkler ise, ikinci planda gelen,

önemsiz halk yışınları sayılıyorduk!"¹⁹ (Utkan Kocatürk, Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara, 1999, s. 203.)

- Günümüzde Türkiye'sinde Osmanlı tarihinin tekrar ettiğini görmek hem düşündürücüdür, hem üzücüdür, hem de utandırıcıdır... Bu acıklı durum Türklerin, maalesef ulusal belleği olmadığı için, böylece tarihten ders çıkarmadığının ve aynı hatalara tekrar ve tekrar düştüğünün açık göstergesidir.
- Tarihten günümüze, Türkler kadar köklü ve göz kamaştırıcı muazzam bir tarihe, zengin dil ve kültüre, milletçe örnek manevi ahlâka ve fiziksel savaş gücüne sahip olup da ayrıca pek çok güçlü devletler ve krallıklar kurup da, Osmanlı devrinde, devletin sahibi iken, devleti yöneten yabancıların baskı ve sömürsü altına giren ve bu yüzden son derece kötü yaşam koşulları altında yaşamak zorunda kalan başka bir milletin örneği kesinlikle yoktur!
- Türkler için söz konusu bu talihsiz durumun, tarihi arka planını açıklamaya çalıştık... Daha önce de önemle vurgulamış olduğum gibi, Türklerin bu duruma düşmelerinin tek bir nedeni vardır; o da, kendi kurdukları ve yaşattıkları Osmanlı Devletinin yönetimine bizzat sahip çıkamamışlar, yönetime kimleri getirdiklerini, gelecekte kendilerini bekleyen ölümcül tehlikeleri görememişlerdir! (Aynı hatayı Selçuklu zamanında da yapmışlardır!)
- Öyle ki Türkleri "*devlet yönetiminden uzaklaştırma süreci*" henüz Orhan zamanında başlamıştır; kademe kademe, gizli gizli devam ettirilmiş ve 2. Mehmet'e (Fatih) devrine gelince "*Türk ve İslâm karşıtlığı*" (aynı günümüzde olduğu gibi...) artık tepe noktasına ulaşmıştır. Osmanlılar, başında buldukları ve iliklerine kadar sömürdükleri Türk Milletini uyandırmamak, baş kaldırmalarına mani olmak ve saltanatlarını rahatça sürdürebilmek adına, kendilerini, hanedanlarını ve devşirme yöneticilerini her zaman "*İslâmi ve Türk olarak*" göstermeye büyük özen göstermişlerdir.
- Yukarıda bahsetmiş olduğum söz konusu bu tarihi gerçeği çok iyi görebilen yabancı gözlemci ve tarihçilerin, konuyla ilgili tespitleri de çok önemlidir: bunların başında da 2. Mehmet (Fatih) zamanında yaşamış olan ünlü Grek tarihçi Kritovulos gelmektedir (Osmanlı tarihini 1467 yılına dek – 5 Ciltlik Tarih Kitapları olarak ele alan ve yazar Kritovulos için genel olarak tarihçiler "*güvenilir bir Osmanlı Tarih kaynağıdır*" görüşünde hemfikirdirler.)
2. Mehmet'ten (Fatih) övgüyle bahsederek Greklerin duygu ve minnetlerine tercüman olan Gökçedayaya vali yapılan Kritovulos, bakın padişah için ne demiştir; "*2. Mehmet (Fatih), bizim için Helenik bir kahramandır.*"²⁰
- Okuyuculara şimdi sormak istiyorum; sizler hiç tarihte Türklerin "*bizim Milli Türk Kahramanımız diye ilân ettikleri*", Türkleri koruyup, kollayan, Türkleri her açıdan destekleyen, onlara değerli topraklar bağışlayan, Türklerin zenginleşmesini ve güçlenmesini sağlayan, Müslüman Türkleri Hıristiyan Krallığının en üst makamlarına getiren, hatta camilerini – hocalarını ihya eden ve dinleri Müslümanlığın yayılmasına bizzat hizmet eden, "*yabancı kökenli - Hıristiyan bir kral veya imparator*" duydunuz mu? Eminim ki duymamışsınızdır, zaten böyle bir şey kesinlikle olanaklı değildir! Böyle bir davranış – tutum, insan akıl ve doğasına tümenden aykırıdır! (Böyle bir durumun olanaklı olabilmesi, ancak o yabancı Hıristiyan kralın, içten içe – gizli olarak Türklüğü ve

¹⁹ Utkan Kocatürk, *Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri*, Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara, 1999, s. 203.

²⁰ Colin İmber, "*İlk Dönem Osmanlı Tarihinin Kaynakları*", O Özel – M. Öz, *Söğüt'ten İstanbul'a*, İmge Kitabevi, Ankara, 2000, s. 48.

Müslümanlığı benimsemesi ve Hıristiyan tebaasına karşı takkiye yapmasıyla mümkün olabilirdi!²¹ Ancak orta çağlardan başlayarak düşünmeyi – araştırmayı temel alan bir eğitim sistemine, bilime ve araştırmaya önem veren Hıristiyan tebaası, kralın Müslüman Türklerin lehine çalıştığını - yani iki yüzlülüğünü ve sahtekârlığını - mutlaka fark eder ve takkiye yapan kralını alaşağı ederdi...) Ancak dört bir yanından baskı ve zulüm altında kalan, eğitimsiz, cahil ve yoksul bırakılan, kırsal kesimlerde en ağır yaşam koşulları altında yaşam savaşı veren Türkler, her şeyden habersiz yaşadıklarından, padişahlarının **takkiye** yaptıklarını maalesef hiç anlayamamışlardır; akıllarını çalıştırıp, gerçekleri görenler, anlayanlar, hatta bu iki yüzlülüğe ve haksızlığa itiraz edenler olmuştur, ancak onlar, her kim olurlarsa olsun - en yüksek dini makam olan şeyhülislâm bile hemen katledilip, susturulmuştur! Yani Türkler, 1919'a kadar Osmanlılara etkin şekilde, ne yazık ki karşı koyamamışlardır. Ta ki **Büyük Atatürk** gelip onların karanlık dünyasını aydınlatıp, içinde buldukları derin aymazlık (gaflet) uykusundan uyandırana ve onlara BAŞ olana dek.

- Ne acıdır ki genel olarak Türk Milleti, “*Rus papazının kızı Roksalan’ın (Hürrem sultan) bir isteğini iki etmeyen, 46 yıl tahtta hüküm süren, astığı astık, kestiği kestik Muhteşem! Kanuni! Sultan Süleyman’ın kendi öz oğullarını ve torunlarını katlettiğini; devşirme devlet adamlarının iftiralarını bahane ederek, 80 küsur yaşındaki mahir ünlü denizci – yani dünya denizler haritasını yapmış Büyük Türk Denizci Pirî Reis’i, Kanuni’nin katlettirdiğini, Kanuni’nin ünlü şeyhülislâmı Ebussuud’un da Karamanlı Türk Halk Ozanı Yunus Emre’nin İslâm, Allah ve insan sevgisiyle ilgili – ibret verici - ders niteliğinde güzel şiirlerini okumayı dahi yasaklattığını, hatta bu şiirleri okuyanın dinden çıkacağına ilişkin fetva bile verdiğini*”, ancak TV’de yayınlanan bir tarih dizisi sayesinde ve 21. yy’da, henüz yeni öğrenebilmiştir!
- 2. Mehmet, Greklerin tüm hak ve özgürlüklerini, onlara bahsettiği ihsanları yasayla (kendi el yazısıyla yazılmış Hatt-i Şerif - Kutsal Fermanla) güvence altına alarak, Greklerin sosyal, siyasal, iktisadi, bilimsel, dinsel, akçalı (mali), ticari vs... açılardan gelişmelerini ve böylece ileri derecede güçlenerek, Türk toprakları üzerinde hiç yoktan bir devlet kurmalarına dek aracı olmuştur! (Hatta Balkanlarda başka devletlerin oluşumunda da 2. Mehmet’in büyük katkısı olmuştur.) Öyle ki Grekler, 1. Dünya Savaşı sonrası Paris ve Londra’da gerçekleşen sözde barış görüşmelerinde dahi 2. Mehmet’in onlar için düzenlediği söz konusu bu fermanı

²¹ Osmanlı Tarihi ile ilgili araştırma ve çalışmalarıyla ünlü bazı yabancı tarihçiler, örneğin Franz Babinger, 2. Mehmet’in yabancı kökenli Hıristiyan annesinden, büyük anne ve büyük babasından, akrabalarından, çevresindekilerden, lalarından (Grek öğretmenlerinden) Hıristiyan telkinler aldığı, kütüphanesinde Hıristiyanlıkla ilgili pek çok Kitaplar ve çeşitli İncil versiyonları bulunduğu, papazlarla dini sohbetler yapmaya oldukça meraklı olduğu ve gizli Hıristiyan olduğuna dair güvenilir kaynaklardan bilgi edindiğini ifade etmişlerdir. Örneğin 2. Mehmet’i yakından tanıyan özel hekimi, İtalyan asıllı doktoru Maestro İacopo, dostu olan Venedikli bir diplomata “2. Mehmet’in (Fatih’in) Hıristiyan olduğunu” açıklandığına dikkat çekilmiştir. Franz Babinger, **Mehmed the Conqueror and His Time, a.g.e., s.498..** (2. Mehmet’in Türk ve İslâm karşıtlığını tespit edenler için söz konusu bu bilgiler, hiç de şaşırtıcı değildir. hatta Kuran’ın tebliğ ettiği İslâm’da olmayan baskıların, yasakların ve cezaların da 2. Mehmet tarafından getirildiği dikkate alındığında, her şey netlik kazanmaktadır. Örneğin **“dinde zorlama yoktur (Bakara – 256. Âyet), rızaya rağmen zorlama olamaz, bu zulme ve hiç affı olmayan kul hakkı ihlâline girer; puta tapana bile güzel söz söyleyin, onlara iyi muamele edin vs..”** Âyetler rağmen 2. Mehmet (Fatih), namaz kılmayanlara, oruç tutmayanlara ağır cezalar getirmiştir; **para cezası, falakaya yatırma, sokak sokak aşağılama ve teşhir etme cezaları vs...** gibi! O. Özel – M. Öz, **Söğüt’ten İstanbul’a, a.g.e., s. 404.** Şerafettin Turan, **Türk Kültür Tarihi**, Bilgi Yayınevi, Ankara, 2002, s. 166 – 167.) Gayrimüslimlere olağanüstü hoşgörü ve sevgi göstererek, onları ibadet ve özel hayatlarında özgür bırakan, hatta maddi ve manevi her açıdan onları destekleyen Osmanlı padişahları, Müslüman Türklere gelince hiç de hoşgörülü, sevecen ve cömert davranmamışlar; hatta Türklerin beslenmesi, sağlığı, eğitimi, güvenliği, huzuru vs... için hiçbir çaba harcamamışlardır!! Bu da padişahların kendilerini **“Müslüman ve Türk”** gibi hissetmediklerinin en belirgin kanıtı olsa gerek; bunu anlamak için dahi olmaya gerek yok.

“Temel Anayasal Beraatları” olarak ileri sürmüşlerdir! ²²

YABANCI TARİHÇİLERİN OSMANLILAR İLE İLGİLİ GÖZLEMLERİ –

Ünlü Osmanlı tarihçisi Fransız Alphonse De Lamartine; (Osmanlı Tarihi, Ciltler 1 & 2)

-“Saray çevreleri, Grek Hıristiyan Horofira’dan (takma adı Nilüfer hatun) doğma 1. Murat’ın, annesi ve çevresinden Hıristiyan telkinler alarak büyüdüğünü ve eğitildiğini, bu yüzden babası Orhan’ın düşüncelerinden ve görüşlerinden etkilenmediğini, ayrıca İslâmi bir çaba da taşımadığını dile getirmişlerdir. Bundan dolayı 1. Murat için din, yaptığı savaşlar için bir neden değil, yaşınızca bir bahaneydi! (Yani tarihçi diyor ki, onda gaza ruhu yoktu, yaptığı savaşlar gaza değildi, yani Allah adına, Allah rızasını kazanmak için, İslam’ı tanıtmak ve yaymak için yapılan kutsal savaşlar değildi... Yani dedelerinden kalma gazilik geleneğini 1. Murat ile bitirmişti.) 1. Murat’ın asıl savaşma nedeni, devletin topraklarını genişletmek, kendi adını ve soyunu ululaştırmak istiyordu.” (A. Lamartine, Osmanlı Tarihi, Cilt 1, s. 73)

- A. Lamartin ile devam ediyoruz, “OSMANLI SARAYINA GİREN KÖTÜ GELENEKLER: (1. Murat’ın oğlu 1. Beyazıt (lâkabı - Yıldırım Beyazıt); anası Bulgar prensesi Marya; Babaannesi Grek Horofira, büyük dedesi Bizanslı tekfur, karısı Bulgar kralının kızı Olga ve Sırp kralının kızı Olivera ve öbür yabancı kökenli kadınlar...) Beyazıt, uzun zamandan beri birlikte yaşadığı Greklerin ve Sırpaların geleneklerinden etkilenmişti; 1. Beyazıt, eşlerinden biri olan Sırp kralının kızı Olivera’dan şarabın tadını ve sarhoşluğun alçaltıcı zevkini öğretmişti. Macar ve Kıbrıs şarapları 1. Beyazıt’a, Allah’ın emirlerini unutturmuştu! Persler ve Medlerden aldıkları aşâğılık geleneklerle bozulmuş olan Grekler, bu gelenekleri Osmanlı Sarayına sokmakta gecikmediler... Saraylar, yalnız güzel kızlarla değil, aynı zamanda bir bölümü hadım edilmiş, ötekileri ise doğaya ters düşen cinsel ilişkiler için kullanılan güzel oğlan çocuklarıyla doldurulmuştur. Güzel yüzlü ve düzaün vücutlu oğlanlar, içoğlanlığa yükseliyor ve kapı-ağası da bunlardan en iyilerini seçip padişaha gönderiyordu. Böyle **aşâğılık bir biçimde kullanılan içoğlanlar, imparatorlukta daha büyük rütbelere - makamlara sahip olabiliyor ve kendilerini o makama getiren ahlâksızlıkların sürüp qitmesine olanak veriyorlardı. Bu kötü huy, Türklerin saf ve temiz geleneklerini iyiden iyiye bozmaya başlamıştı...** (Bu duruma hemen çarpıcı bir örnek verelim; Kanuni Sultan Süleyman’ın nedimi (özel oda hizmetçisi - erkek arkadaşı vs... Hürrem’in baş rakibi!) yabancı kökenli – Pargalı **devşirme oğlan** - takma adı İbrahim (O’na bu adı Kanuni vermiştir). Kanuni’nin, çok sevdiği ve yanından hiç ayırmadığı bu Pargalı oğlana “paşalık” rütbesi vererek, koskoca imparatorluğa sadrazam yaptığı ifade edilmiştir! Ünlü Osmanlı tarihçisi ve önemli bir tarih kaynağı olduğunda hemfikir olunan, imparatorluğun çöküşünün başlangıcını Kanuni’ye bağlayan ve kendisi de Osmanlı sarayında yaşamış bir nedim olan **Koçi Bey** bakın bu hadisiyle ilgili ne yazmıştır; “*Merhum Sultan Süleyman zamanında Osmanlı İmparatorluğu bozulmaya başlamıştır... Süleyman has haremelerinden İbrahim paşayı beklenmedik bir şekilde vezir-i azam (baş vezir/sadrazam) yapmış ve eski kaideyi gözetmemiştir. Sonra giderek her padişah, hususi kullarını (nedimleri - içoğlanları) az zamanda vezir - azam yapar oldular. Bu kişiler, tazelikleri – yakışıklılıkları ve padişahın iltifatları yüzünden mağrur oldular, bilgili hiç kimseye soru sormaya bile tenezzül etmediler; gafletleri son haddini*

²² The English Observer, 24 Eylül 1821, “The Turks and Greeks”, s. 3.

buldu ve âlemin düzeni bozuldu. Kanuni'nin haseki sultanları ile (padişaha çocuk doğuran yabancı kökenli cariyeler), ikbal ihtirasıyla çeşitli saray entrikaları çeviren saray kadınlarının ve onlara yardımlık yapan karaktersiz devlet adamlarının etkisi, Kanuni'yi evlât katili olmak gibi acıklı bir duruma düşürmüştür. Sultan Süleyman'dan (Kanuni'den) sonra şahsiyet sahibi saray adamları ve saray entrikalarından kurtulabilmiş hükümdarlara maalesef pek rastlanmadı, imparatorluğun başı – otorite bir kez bozulmuştu...”²³

- Oysa ki düzen Orhan'dan itibaren tahribata uğramaya başlamıştı... Orhan'ın, İslâm'ın Kuran'dan uzaklaştırılarak, yozlaştırılmasına, hurafelerle doldurulmasına, ayrıca Kuran'da yasaklanmış olmasına rağmen dinde ruhban sınıfın oluşumuna izin verdiği ifade edilmiştir.²⁴ Daha önce de belirttiğimiz gibi 2. Mehmet (Fatih) devrine gelindiğinde de “*Türklük ve İslâm*” açısından bozulma ve yozlaşma artık tümüyle su üstüne çıkmıştır.

2. Mehmet'in hem kadın haremî hem de erkek haremî olduğunun ifade edilmiş olması da oldukça dikkat çekicidir! 2. Mehmet, beğendiği devşirmelere, Türklerin Balkan topraklarında ülke hükümdarlıkları bahsettiğine de dikkat çekilmiştir. Örneğin Sırp Eflâk hükümdarının iki oğlu, 3. Vlad ve kardeşi Radu; söz konusu bu iki kardeşin genç yaşlarda babaları tarafından rehin olarak Osmanlı sarayına getirilmesi istenmiş ve onlar, sarayda uzun yıllar zoraki tutulmuşlardır.²⁵ Sırp kardeşlerden Radu'ya (tarihi kaynaklara Yakışıklı Radu olarak geçmiştir) büyük ilgi duyan 2. Mehmet'in onu yanından hiç ayırmadığı, sert mizaçlı olmasına karşın Radu'ya olan zaafından dolayı, ona hiçbir zaman kızamadığı ve daha sonra da Radu'yu Eflâk Krallığına hükümdar yaptığı, yanına yeniçerilerden oluşan bir de ordu verdiği ifade edilmiştir.²⁶ Hatta yeniçerilerin “*vatan – aile – soy ahlâkının*” da 2. Mehmet devrinde bozulduğuna dikkat çekilmiştir.²⁷ Ayrıca devşirme sistemini olgunlaştıran ve kardeş katlini de yasallaştıran padişahın, yine 2. Mehmet (Fatih) olduğu ifade edilmiştir. Her iki uygulamanın da “*İslâm Hukukuna*” aykırı olduğu, yansız Osmanlı tarihçilerince vurgulanmıştır.²⁸

Devşirme sistemini (yani zoraki yabancı Hıristiyan gençleri toplama adetini) olgun ve resmi duruma getiren 2. Mehmet (Fatih) olduğuna, onun devrine kadar büyük memurlukların eski Türk Ailelerine verilirken, onun, vezir-i azamları bile devşirmelerden seçmeye başladığına ve böylece Türklerin nüfuzunu kırdığına dikkat çekilmiştir.²⁹

Bunun içindir ki ünlü Osmanlı tarihçisi J. Stanford Shaw, “*Osmanlılar evlendikleri ve idareci konuma yükselttikleri Hıristiyanlara (devşirmelere) Müslüman adlar vermişlerdir ancak bu kişilerin özleri Grek ve dinleri Hıristiyan kalmıştır*” tespitinde bulunmuştur.³⁰ Bu tümüyle doğru bir saptamadır, yerli ve yabancı tüm tarafsız tarih kaynakları bu konuda hemfikirdir.

Bilimi esas alan – tarafsız yerli (çok az) ve pek çok Yabancı Tarih Kaynakları, Osmanlı İmparatorluğu'nda başta Grekler olmak üzere, gayrimüslim azınlıklara (Sırlara, Ermenilere,

²³ Koçi Bey, **Koçi Bey Risaleleri**, Kabakçı Yayınevi, İstanbul, 2008, s. 11 -16, 81.

²⁴ Alphonse De Lamartine, **Osmanlı Tarihi Cilt 1**, a.g.e., s. 70.

²⁵ Halil İnalcık, **Osmanlı İmparatorluğu Klâsik Çağ, (1300 – 1600)**,Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2003, s. 32.

Franz Babinger, **Mehmed the Conqueror and His Time**, a. g.e., s. 474 – 475.

²⁶ Franz Babinger, a.g.e, s. 207.

²⁷ Franz Babinger, a.g.e, 448.

²⁸ H. Hasan Fendoğlu, “*Osmanlıda Devşirme Sistemi ve Özgürlük*”, **Uluslararası Kuruluşunun 700. Yıl Dönümünde Bütün Yönleriyle Osmanlı Devleti Kongresi**, 07 – 09 Nisan 1999, Selçuk Üniversitesi, Konya, s. 481 - 482.

²⁹ H. Hasan Fendoğlu, a.g.m., s. 481.

³⁰ Stanford J. Shaw, - E. Shaw, **History Of The Ottoman Empire and Modern Turkey – Volume 1 (1280 – 1808)**, Cambridge University Press, , Cambridge, 1977, s. 321.

Yahudilere vs... ayrıca Araplara) olağanüstü ayrıcalıklar, yetkiler ve özgürlükler tanındığı, her açıdan kollanıp, gözetildikleri, gayrimüslimlerin askerlik hizmetlerinden bile başışık tutuldukları, patrikhaneye her türlü desteğin ve yetkinin verilerek, patriklerin o güne dek hiç olmadıkları ölçüde güçlenmelerinin, zenginleşip, geniş bölgelere yayılmalarının sağlandığı belirtilmiştir. Oysa Kuran’da Allah’ın açıkça diyor ki “*ruhban sınıf, Benim İsa’ya tebliğ ettiğim dini saptırdılar, İsa’yı bana ortak koşarak, onu tanrı yaptılar, bunu yapanlar Benim ve sizlerin düşmanınızdır.*” Söz konusu bu saptırılmış Hıristiyanlığın yayılmasının Osmanlı padişahları ve hanedanı sayesinde gerçekleştiği ifade edilmiştir. Ayrıca yansız tarih kaynakları, Türklerin Osmanlı İmparatorluğu’nda en çok mağdur edilen, zulüm gören ve en zor koşullar altında yaşatılan millet olduklarında da dikkat çekmişlerdir.³¹

Türkleri hayretler içinde bırakacak ve “*bugüne dek bizlerden bu bilgileri gizleyenlere lânet olsun...*” dedirtecek kadar çarpıcı ve ibret verici, hatta “*Türlere bu kadar da zulüm yapılamaz...*”³² dedirtecek daha pek çok bilgiler elimizde vardır; daha öncede belirtmiş olduğum gibi, bu bilgiler ciltler dolusu kitapları doldurabilecek kapsamdadır. Ancak, “*anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az*” ünlü Türk Atasözümüzü hatırlatarak, Osmanlı devrinin son yüz yılına tanık olmuş ve Osmanlıları yakından tanıma fırsatı bulmuş ünlü Fransız tarihçi **Alphonse De Lamartine**’nin son derece gerçekçi ve bu yüzden de çok önemli gözlemleri ile makalemizi noktalıyoruz.

“Osmanlı İmparatorluğu bünyesinde yaşayan Grek Milletinin, bir milletin temel yaşam öğeleri olan MİLLİ KİMLİĞİ – DİNİ VE MÜLKİYETİ korunmuştur. Greklerin nüfuzları, zenginlikleri, Osmanlı Sarayında Divan (Hükümet - Yönetim) üzerindeki etkileri, imparatorlukta hemen hemen tek başına yürüttükleri ticaretleri, denizcilikte hakimiyetleri, askerlik hizmeti ve kölelik dışı tutulmaları, onları Osmanlı devletinde efendileriyle eşit duruma, hatta kimi konularda üstün duruma bile getirmişti!

³¹ Enver Ziya Karal, **Osmanlı Tarihi Cilt 8**, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 2000, s. 494.,

³² “*Devşirme Grek (Yunan) yöneticiler, çoğunlukla kırsal kesimlerde yaşayan Türklere ziyadesi ile memnundurlar, tıpkı Mısır’ın ilk İngiliz yöneticilerinin “fellahlardan” memnun oldukları gibi... Türklere çok çalışkandırılar, başta itaatkârlık olmak üzere, ilkel faziletlerin hepsine Türklere sahiptirler; onları idare etmek o kadar kolaydır ki, bir sığır sürüsünü idare etmek kadar kolay ve zevklidir...*”The Observer/September 24, 1821, “*The Türks and Greeks*”, p. 3.

{Görüldüğü üzere İngiliz gazete arşivlerinden almış olduğum bu ve buna benzer haberler – bilgiler, binlerce yıllık kadim geçmişe sahip olan, pek çok krallık ve devlet kuran, hatta Avrupa’yı ilk kez medeniyle tanıştıran, her zaman özgür olarak, şanla – şerefle yaşamış Türklere, Osmanlı devrinde “*insanlık onurunun*” bile nasıl yerle bir edilerek, sığır sürüsüne dönüştürüldüğünü gözler önüne seren pek çok kanıttan yalnızca biridir!}

(Bu arada Türkiye’de yanlış ve kasıtlı bir Osmanlıca adlandırma ile Grekler, “*Yunanlılar*” olarak tanımlanmışlardır! **Devşirme Grekler, “İyonya” kelimesini Farsçadan türeterek “Yunan” yapmışlardır! Grekler kesinlikle Yunan, yani İyonyalı değildir.** Anadolu antik tarihi konusunda dünya çapında otorite kabul edilen önyargısız uzmanlar, örneğin ünlü İngiliz arkeolog Prof. William Mitchell Ramsay, Yunanlıların (yani İyonyalıların), Grek olmadıklarını resmen açıklamıştır; hatta bir Batı Anadolu antik kavmi olan İyonyalıların alfabe dil ve kültür benzerliklerinin Türklere ilişkilendirilebildiğinden söz etmiştir.. The Guardian Newspaper, May 29, 1919, p.. 9, “*Prof. W. M. Ramsay’s Report About Anatolia*”.)

Konumuzla ve Kurtuluş Savaşı süreci ile ilgili olarak değerli Şairimiz – düşünce adamı **Yahya Kemal Beyatlı’nın** şu satırları Türklerin içine düşürüldüğü durumu özetlemektedir; “Kuzu gibi Anadolu halkının birden bire aslan kesilişini, en sivri akıllılar bile hayâl edememişlerdir. Anadolu Hz. İsa misali halimdi - uysaldı, yanağına bir sille (tokat) indirene, öbür yanağını gösteriyordu! O Anadolu halkı ki, siyasilerin rivayetlerine göre vergi vere vere, zulüm göre göre, askere gide gide, cephelerden cephelere sürüle sürüle Osmanlı idaresinden artık bezmişti, hürriyetinden vazgeçmişti, “*illallâh*” diyordu, herhangi bir yabancı idareyi dahi seve seve kabul etmeye razıydı - hazırı. O Anadolu ki, Grekler (Yunanlar) için bile şirin şeyler söyleniyordu! Anadolu halkı, Yunan boyunduruğuna uslu uslu boynunu bırakır sanılıyordu...” Yahya Kemal, “*İleri Gazetesi 12 Mayıs, 1921*”, Devrin Yazarlarının Kalemile Milli Mücadele ve **Mustafa Kemal**, cilt, a.g.e, s. 556.

Soylarından gelen prensler Transilvanya'ya (Romanya'ya), Sırbistan'a, Eflâk ve Boğdan'a, Teselya'da, Epire'e, Mora'ya (bazıları günümüz Grek toprakları!), Ege ve Akdeniz Adalarına Osmanlı padişahları tarafından başkan/yönetici olarak seçiliyorlardı. Osmanlı hükümetinin – Babiâli'nin Grek tercümanları neredeyse Osmanlı Devleti'nin gerçek Dışişleri Bakanlarıydı.

Dünya üzerinde başka milletlerde pek bulunmayan doğal dehalari, çabalari, uysallıkları, inandırma yetenekleri, kölelik zihniyetleri kurnazlıkları, sömürdükleri ve servetlerini paylaştıkları Osmanlı paşalarına karşı gösterdikleri uşakça dalkavuklukları ve nihayet Osmanlılardan daha yüksek - Avrupa düzeyinde olan eğitimleri Grekleri, Osmanlı İmparatorluğu halkları içinde en gelişmiş, aristokrat halk yapmıştı. Görünüşte Grekler Osmanlıların uyruğu – tebaasıydılar, ancak gerçekte imparatorlukta egemen olan onlardı.

Oysa ki bütün imparatorluklarda bir tek egemen millet vardır. Osmanlı zamanında Avusturya İmparatorluğu'nda Alman milleti, Rusya'da Doğu Slav ırkı, Britanya krallığında İngiliz milleti, hatta ABD'de Anglosakson ögeler egemen durumdaydı. İşte bütün bu devletlerin varlıkları ve güçleri, egemen bir milletin önderliğinde gelişti ve sürdü... Ancak Osmanlı İmparatorluğu'nda, imparatorluğun kurucusu ve sahibi olan egemen millet Türk Ögesi, hep ihmal edilmişti!

(Daha doğrusu Türkler, kendilerinden olmayan yabancı unsurları / ırkları ailelerine - mahremlerine alıp, onlara güvenerek, onlara yüksek payeler ve makamlar verip, kendi soydaşları Türkleri ihmal edince, devlet yönetimini yabancılara kaptırmışlardır. İstinasız tüm Türk Devletlerinin yıkılışı, hep bu şekilde olmuştur; içten içe karşılaşılan ihanetler - bireysel iktidar savaşları - entrikalar içten verilen zararlar ve saldırılarla yıkılmıştır! "Kale içten fethedilir" diye boşuna denmemiştir...)

Üç kıtaya yayılan Osmanlı İmparatorluğu'nda egemen Türk ırkından güç alınmaması, topluluklar arasında disiplinden eser bırakmadığı gibi, tebaa arasında birlik ve dayanışmayı da yok etmişti. Böylece devlet, büyüklü – küçüklü depremlere karşı direnememiştir... Bu iğreti milletler topluluğu içinde Osmanlı Devleti'nin kurucusu ve sahibi olan TÜRK IRKI, bir azınlık durumuna düşmüştür! Türklerin bu duruma düşmeleri, Türk Milletini ve bütün Müslümanları üzerken, Türk ve Müslüman olmayan milletleri, onları ayrıcalıklı duruma geçirdiği için sevindirmiştir."³³

Alphonse De Lamartine

³³ Alphonse De Lamartine, **Osmanlı Tarihi**- Cilt 2, Sabah Yay., İstanbul, 1991, s. 992 – 993, 1028.